

- наявність інтересу до виконання проекту з боку всіх його учасників;
- головна роль консультативно-координуючої функції викладача. Таким чином, проектна методика реалізує особистісний підхід до студента, який вимагає перш за все ставлення до студента як до особистості з її власними потребами, можливостями та прагненнями.

Список використаної літератури

1. Дьюї Дж., Дьюї Е. Школи майбутнього / Дж. Дьюї, Е. Дьюї. – Берлін: Держ. Видав. РРФСР, 1922. 178 с.
2. Ігнатова Т.Ю. Англійська для спілкування: Інтенсивний курс / Т.Ю. Ігнатова. – М.: Вища школа, 1997. 402 с.
3. Іванова. Л. Проектування щодо навчання: дидактичні принципи / Л.Іванова // Учитель. – 2004. №6. С. 11-15.
4. Кагаров, О.Г. Метод проектів / О.Г.Кагаров. – Л.: «Брокгауз-Ефрон» – 1926. 88с.
5. Коптюг М.М. Інтернет-проект як джерело мотивації. // ИЯШ, 2003. № 3. С. 4-8.
6. Нехорошева А.В. З досвіду роботи з проектною методикою. // ИЯШ, 2002. № 1. С.18-21.
7. Оніщук І.І. Перспективні напрямки розвитку методики викладання іноземних мов і вищих навчальних закладах / І.І. Оніщук // Педагогічна освіта в сучасному університеті – проектний підхід до організації роботи згідно з положенням Європейських кваліфікаційних рамок (досвід Університету Данубіус), 2017. С. 81-84.

*Наталія Бондар (м. Вінниця),
Олена Бондар (м. Вінниця)*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ПЕРЕКЛАДАЧІВ ДЛЯ РОБОТИ В БАГАТОНАЦІОНАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Процес глобалізації набирає все більших і більших обертів і це не може не відобразитись у сфері перекладу. Значно зріс попит на кваліфікований

переклад у бізнесі, внаслідок значного розширення ділових контактів, викликаних бурхливим розвитком вітчизняних фірм. Банків, спільних підприємств, збільшення іноземних інвестицій, в цілому значним пожвавленням підприємницької діяльності як міжнародної, так і в самій країні. Слід зазначити і значне поширення англійської мови на теренах Східної Європи та пострадянського простору. Але, як неодноразово доводилось пересвідчуватись, більшість людей, для яких англійська мова не є рідною, володіють нею досить недосконало, а тому надають перевагу використанню послуг професійних перекладачів, не бажаючи в інтереси спільної справи від власних сумнівних навичок спілкування англійською мовою. Проблема інтерпретації культур не є лише сферою інтересів перекладачів, лінгвістів, мовознавців, а й представників політичних та ділових кіл у всьому світі. Підтвердження тому є збільшення попиту на дипломованих спеціалістів-перекладачів зі сторони підприємців, це в свою чергу демонструє, наскільки у в суспільстві зріс рівень розуміння того, що в перекладі необхідний професіоналізм, що переклад – це не просто механічне повторювання того, що вже було сказано, а надзвичайно складний процес міжмовного посередництва, що вимагає якісної підготовки кваліфікованих кадрів у сфері перекладу [1, с. 12].

Очевидним є факт, що професійна компетенція перекладача залежить від його комунікативного потенціалу та фонових знань культурних реалій інших країн. Професійна компетенція перекладача є багатогранним і комплексним поняттям, що передбачає оволодіння необхідними базовими знаннями іноземної мови, розвиток умінь та навичок, які визначають сформованість майбутнього перекладача для ефективної роботи в умовах жорстокої конкуренції, а також такими рисами та якостями як толерантність у ставленні до носіїв різних мов і культур.

В початкових програмах для студентів-філологів та студентів-перекладачів чітко визначені ключові компетенції, що виражаються в оволодінні певним комплексом видів діяльності, що дозволяють ефективно працювати в різних робочих ситуаціях, а також займатись підвищенням свого професійного рівня. Сюди відносяться: мовленнєва (вдосконалення усіх видів мовленнєвої діяльності), мовна (засвоєння системних знань про мову як засіб вираження думок), соціокультурна (засвоєння культурних і духовних цінностей інших

народів), загально-навчальна (формування вмінь, що визначають навчальну діяльність, спрямовану на вирішення завдань і розв'язання життєвих проблем). Зазначені компетенції формують комунікативну компетенцію особистості та її соціальну культуру [2, с. 110].

Як свідчить практика, робота перекладача у багатонаціональному середовищі вносить свої корективи. Досить часто трапляються випадки, коли фахівці неспроможні у повній мірі використати свій потенціал і забезпечити мовне посередництво, спрямоване не тільки на обмін повідомленнями, а й на досягнення певних результатів (домовленість, угода, компроміс та ін.). Але це не єдині перепони, що стають на заваді досягненню порозуміння як з представниками англomовних країн, так із людьми для яких англійська мова не є рідною. Ці проблеми зумовлені недостатньою перекладацькою підготовкою спеціалістів зі знаннями іноземної мови, а також проявами мовної чи лінгвістичної інтерференції під час спілкування чи перекладу у сфері професійної комунікації.

Ще однією умовою успішного спілкування з носіями різних мов і культур є знання специфіки національно-культурного мовленнєвого етикету та комунікативних табу. Часто мовленнєвий етикет, культура спілкування впливають на поведінку співрозмовників більшою мірою, ніж предметний зміст мовлення. Хоча етикет спілкування є явищем загальнолюдським, йому притаманні етнічні особливості та національна самобутність.

Важко переоцінити роль перекладача під час переговорів, в яких беруть участь представники різних національностей. Значна доля успіху або невдачі залежить саме від ефективної роботи перекладача, що вимагає не тільки володіння іноземними мовами на високому рівні, а й ґрунтовні знання загальнокультурних цінностей, представлених на переговорах націй. Учасники переговорів стають більш свідомими важливості тієї ролі, що відіграє культура в житті кожного з нас, особливо коли ціль переговорів не досягнута і всі докладені зусилля виявилися марними. Міжкультурні відмінності завжди впливали на різні види людських стосунків та взаємодію у різних видах діяльності. Найповніше ці відмінності, як і культурні цінності, відображені у мові. Припущення щодо переговорного процесу, які засновані на культурознавстві, можуть висвітлюватись за допомогою лексичного аналізу.

Отже, підготовка перекладачів вимагає постійної роботи з вдосконалення навчальних планів, раціонального поєднання загальних та спеціальних дисциплін, навчання та практики. Цей процес неперервний, адже одне із основних завдань підготовки перекладачів – це здобуття студентами всієї повноти знань, умінь та навичок, необхідних для адаптування до роботи в постійно змінних умовах, відповідати вимогам сьогодення та стати конкурентоспроможними фахівцями в майбутньому.

Список використаної літератури

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. К. : видавничий центр «Академія», 2004. 232 с.
2. Терещенко Л. Я., Медведєва С. А. Причини появи помилок у перекладах художньої літератури. *Scientific Letters of Academic Society of Michal Baludansky*, 2019 № 7(3). С. 110-112.

Олена Боровська (м. Вінниця)

THE NOTION OF PRO CONTROL IN GERMAN PARTICIPLE CLAUSES

The **sentence** is one of the central concepts of syntax, its basic unit around which other kinds of syntactic categories are grouped.

According to the basic statements of generative syntax, the sentence is classified on a structural basis by the notion of a **clause**. The clause is defined as any phrase, including a non-predicative one, whose head is a verb, and in the absence of a full verb, a copula or other grammatical element in the function of copula [1, с. 255-266].

The **subject of the sentence** is determined as a nominative phrase in the nominative case that controls the agreement of the predicate verb. Focusing scientific researches on the search for universals, scientists are trying to provide a multifactorial definition of the subject that could be applied to different languages of the world. Thus, the subject of an arbitrary core sentence of a particular language is a nominative phrase for which the maximum number of priority features is positive.